

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010441
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Bordovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1619010441.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Adrianou Bordovskou v trestnej veci obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. októbra 2023 v Malackách, takto

rozhodol:

A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., D. E. XXXX/X, toho času bytom F., G. E. X,

sa uznáva za vinného, že
dňa 16.06.2018 v čase o 23.10 hodine v meste Malacky, v rozpore s ustanovením § 4 odsek 2 písmeno d/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o doplnení niektorých zákonov, po požití alkoholických nápojov, viedol osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis, EČ: D. XXX H., kde bol na ulici Radlinského zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Malacky s tým, že sa nepodrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, podrobil sa však lekárskeму vyšetreniu odberom krvi dňa 17.06.2018 v čase o 00.02 hodine a následnému vyšetreniu krvi, pričom mu bola zistená koncentrácia najmenej 1,99 promile alkoholu v krvi, s tým, že v čase vedenia a zastavenia motorového vozidla t.j. dňa 16.06.2018 v čase o 23.10 hodine mu bola zistená koncentrácia najmenej 2,11 promile alkoholu v krvi,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona a s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, k peňažnému trestu vo výmere 1.200,- EUR (slovom tisícdvisto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa mu u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra pod sp. zn. KV 51/18/4400-26 podal dňa 06.08.2019 na Okresný súd Malacky obžalobu na obvineného A. B. C. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe:

dňa 16.06.2018 v čase o 23,10 hodine v meste Malacky, v rozpore s ustanovením § 4 odsek 2 písmeno d/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o doplnení niektorých zákonov, po požití alkoholických nápojov, viedol osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis, EČ: D. XXX H., kde bol na ulici Radlinského zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Malacky s tým, že sa nepodrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, podrobil sa však lekárskeму vyšetreniu odberom a vyšetreniu krvi, pričom mu bola zistená koncentrácia najmenej 1,99 promile alkoholu v krvi.

Uznesením Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/93/2019 zo dňa 02.08.2021, súd podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného A. B. C. pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.06.2018 v čase o 23:10 hodine v meste Malacky, v rozpore s ustanovením § 4 odsek 2 písmeno d/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o doplnení niektorých zákonov, po požití alkoholických nápojov, viedol osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis, EČ: D. XXX H., kde bol na ulici Radlinského zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Malacky s tým, že sa nepodrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, podrobil sa však lekárskeму vyšetreniu odberom krvi dňa 17.06.2018 v čase o 00:02 hodine, pričom nebola bez akýchkoľvek pochybností ustálená hodnota koncentrácie alkoholu v krvi v čase vedenia motorového vozidla,

postúpil Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Malackách, Okresnému dopravnému inšpektorátu, nakoľko zistil, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal tento orgán prejednať v zmysle § 52 ods. 2 zák. č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch, ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona.

Na základe sťažnosti prokurátora, rozhodol vo veci Krajský súd v Bratislave a uznesením sp. zn. 3To/1/2022 zo dňa 29.03.2022, zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovanému bola v Nemocnici Malacky odobratá vzorka krvi dňa 17.06.2018 o 00:02 hod. Vzorka krvi (biologický materiál 5 ml) bola v plastovej skúmavke zapečatená voskom, riadne označená, vložená do papierovej obálky označenej pečatou a podpisom člena hliadky PZ. Z výpovede svedka ppráp. C. I., ale aj zo správy o výsledku objasňovania priestupku vyplýva, že takto zapečatený biologický materiál bol na útvare vložený do chladiaceho boxu. Dňa 18.06.2018 bola vzorka krvi prijatá na KEÚ PZ v Bratislave spolu so žiadosťou pre akútne toxikologické vyšetrenie. Predložená vzorka krvi bola analyzovaná metódou kapilárnej plynovej chromatografie s plameňovo - ionizačným detektorom s použitím headspace techniky a bola stanovená priemerná koncentrácia etanolu v predloženej krvi 2,10 g/l, čo zodpovedá priemernej koncentrácii etanolu v krvi 1,99 g/kg. V uvedenom postupe krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že vzorka krvi obžalovaného bola znehodnotená, v dôsledku čoho by bolo možné vylúčiť správne hodnoty koncentrácie etanolu v predmetnej vzorke. Vyšetrenie predloženej krvi metódou kapilárnej plynovej chromatografie s plameňovo-ionizačným detektorom s použitím headspace techniky bolo vykonané odborne, nebolo zistené nič netypické, alebo neštandardné, pričom táto technika patrí medzi štandardne uznávané techniky vyšetovania alkoholu v krvi a je využívaná medzinárodne. Ani skutočnosť, že KEÚ PZ nemá akreditáciu na plynovú chromatografiu, nemá vplyv na správnosť vykonaného vyšetrenia krvi. KEÚ PZ je certifikovaným pracoviskom podľa ISO 9001:2008 v rozsahu platnosti „Systém riadenia odbornej a znaleckej činnosti vo vednom odbore kriminalistika“, čiže mal zavedený systém manažérstva kvality v súlade s požiadavkami uvedenej medzinárodnej normy.“ Zo znaleckého posudku doc. MUDr. J. CSc. MPH. vyplýva, že výsledky tejto metódy sú vo forenznej praxi využiteľné bez ohľadu na to, či metóda je alebo nie je akreditovaná. Krajský súd taktiež uviedol, že nemá žiadne pochybnosti o odbornosti

a zákonnosti odborného vyjadrenia KEÚ PZ, a ani o použití uvedenej techniky, ktorá je v súdnej praxi dlhodobo akceptovaná a z vykonaného dokazovania jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že obžalovaný sa podrobil vyšetreniu krvi dňa 17.06.2018 o 00:02 hod. a bola mu zistená koncentrácia alkoholu najmenej 1,99 promile v krvi. Nakoľko sa však odber krvi uskutočnil až 52 minút od zastavenia a kontrolovania vozidla obžalovaného hliadkou OO PZ Malacky, teda od vedenia motorového vozidla obžalovaným, je potrebné zamerať dokazovanie na ustálenie koncentrácie alkoholu v krvi obžalovaného v čase vedenia motorového vozidla, t. j. v čase o 23.10 hod. dňa 16.06.2018.

Súd v intenciách uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/1/2022 zo dňa 29.03.2022, vykonal na hlavnom pojednávaní doplňujúce dokazovanie, pričom súc viazanosťou právneho názoru súdu vyššieho stupňa v danej trestnej veci, opätovne vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd pokračoval na podklade pôvodne vykonaného dokazovania, ktoré doplnil o opätovný výsluch znalcov a doplnenie znaleckého dokazovania, aktualizovaný výpis z registra trestov, ako aj registra priestupkov obžalovaného a oboznámil sa aj s ostatným obsahom trestného spisu. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní.

Súd po zhodnotení všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom, súc viazaný právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vyššie uvádzanému, s konštatovaním, že nie je možné vykonať na hlavnom pojednávaní žiadne ďalšie dôkazy, dospel k rozhodnutiu, uvádzanému v enunciate tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. C. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 Tr. por. vyhlásil, že je nevinný zo spáchania uvedeného skutku. K veci vypovedal, že nepopiera konanie, ktoré je svojim spôsobom popísané v obžalobe. Uviedol, že keď ho zastavila policajná hliadka, súhlasil, aby sa podrobil dychovému testu na prítomnosť alkoholu v dychu, hliadka však pri sebe nemala dräger. Následne členka hliadky odišla pre dräger na oddelenie, čo trvalo istú dobu a keď sa vrátila, pre časový odstup uviedol hliadke, že považuje vykonanie dychovej skúšky za bezpredmetné a chce sa podrobiť krvnému odberu. Následne bol prevezený do nemocnice v Malackách, kde mu viac ako po hodine od jazdy urobili odber krvi. Tento realizovala sestrička, bola tam prítomná aj lekárka, ktorá je podpísaná na lekárskech správach, ale celú dobu sedela za stolom. Po vykonanom odbere bola vzorka krvi v zapečatenej ampulke odovzdaná členovi hliadky, ktorý ju následne odniesol do služobného motorového vozidla. Ďalej obžalovaný uviedol, že bol vyzvaný aj na poskytnutie vzorky moču, s čím súhlasil a bol hliadkou odprevadený na WC. Nakoľko však nepociťoval fyziologickú potrebu, tak po určitej dobe čakania mu člen hliadky oznámil, že upúšťa od potreby odovzdania vzorky moču a mieni zákrok ukončiť. V tejto súvislosti sa vyjadril písomne do záznamu, že takýto postup nepovažuje za správny a v budúcnosti môže viesť k dôkaznej núdzi, toto vyjadrenie aj podpísal a prefotil do svojho mobilného telefónu. Vo vzťahu k požitému alkoholu pred jazdou uviedol, že v krátkom časovom úseku pred začatím jazdy požil 4 alebo 5 pol deci liehového nápoja, konkrétne hruškovice s 52 percentným obsahom alkoholu. Jazdu započal niečo po 23:05 hod, pričom tento alkohol požil v priebehu 20-25 min pred jazdou. Ďalej doplnil, že počas toho dňa popíjal trojdecový vínový stek v pomere 2 dc vína a 1 dc vody a to v čase od 16:00 hod do 21:00 hod., potom mu priniesol ďalší stek jeho kamarát. Na otázku prokurátora doplnil, že dychový test drägerom považoval pre časový odstup od jeho zastavenia za bezpredmetný a za oveľa objektívnejšie vyhodnotil využitie odberu biologického materiálu, nakoľko koncentrácia alkoholu za takú dobu už je v dychu iná, ako v skutočnosti.

Svedok ppráp. C. I., člen policajnej hliadky, na hlavnom pojednávaní ako svedok vypovedal, že aj naďalej pracuje ako policajt v aktívnej službe, pričom pre množstvo realizovaných služobných zákrokov si už na okolnosti a detaily prejednávaného skutku z dôvodu časového odstupu nepamätá. Uviedol, že sa v tejto súvislosti plne pridržiava spísaného úradného záznamu a jeho výpovede z prípravného konania.

Na návrh prokurátora bola čítaná jeho výpoveď z prípravného konania kde uviedol, že dňa 16.06.2018 vykonával spolu s kolegyňou K. I. hliadkovú službu v meste Malacky. V čase okolo 23.00 hod spozorovali OMV zn. Toyota Avensis, EČ:D., ktoré ich upútalo z dôvodu, že jazdilo so zapnutými výstražnými svetlami a na križovatke, ktorá križuje ulicu Duklianskych hrdinov, pri odbočovaní nedalo znamenie o zmene smeru jazdy, pričom toto vozidlo prešlo viackrát celou plochou do protismeru. Toto sa opakovalo aj na ďalšej svetelnej križovatke, kde znova vodič uvedeného vozidla odbočil bez znamenia o zmene smeru jazdy na ul. Radlinského. Nato dali vodičovi znamenie na zastavenie a vozidlo zastavilo pred budovou PRIMA banky. Vodič vystúpil z vozidla a po výzve, aby predložil platné doklady potrebné na vedenie motorového vozidla, požadované hliadke predložil. Z dokladov bolo zistené, že vozidlo v čase

zastavenia riadil A. B. C., vo vozidle na sedadle spolujazdca bol ďalší muž, ktorý na výzvu predložil doklady, jednalo sa o F. C., pravdepodobne syna vodiča. Spolujazdec zostal stáť pri vodičovi v blízkosti vozidla. Vodič bol arogantný, uvádzal, že má veľa odslužených rokov na dopravnej polícii, citoval stále paragrafy a postupy, podľa ktorých by sa hliadka mala riadiť. Svedok uviedol, že už pri komunikácii s vodičom bolo zjavné, že pred jazdou požil alkoholické nápoje, čo bolo cítiť aj z jeho dychu, mal neistý krok a potácal sa. Vodič hliadke na otázku potvrdil, že pil alkohol, uviedol, že pil víno, koľko nepovedal. Nakoľko ako hliadka pre zvýšený výkon nemali vo vozidle prístroj Drager, kolegyňa išla hneď pre tento dychový prístroj na OO PZ vzdialené cca 200 m, cesta vozidlom tam a naspäť jej trvala cca 3 min. Svedok ďalej uviedol, že vodiča vyzval, aby sa podrobil dychovej skúške, to však odmietol. Následne ho vyzval opäť s tým, že ak odmietne vykonať dychovú skúšku, je tu ďalšia zákonná možnosť a to odber biologického materiálu. Opätovne vodič odmietol dychovú skúšku s tým, že si žiadal odber biologického materiálu v nemocnici, kde sa dňa 17.06.2018 v čase o 00:02 hod dobrovoľne podrobil odberu krvi, ktorý vykonala službukonajúca lekárka F. L. I., o úkone spísala Ambulantnú správu. Lekárke následne dali vyplniť predtlač tzv. Žiadanky pre akútne toxikologické vyšetrenie pacienta, pričom na zadnú časť napísala svoje vyjadrenie, ktoré podpísala a verifikovala svojou pečiatkou. Skúmvka s odobratou krvou bola personálom nemocnice riadne zapečatená a odovzdaná hliadke. Svedok ďalej uviedol, že vodiča vyzval aj na odber moču, vodič však nemal biologickú potrebu a tak s ním v nemocnici čakali ešte cca 1 hodinu. To že bol vodič pod vplyvom alkoholu potvrdzuje aj skutočnosť, že doslova zaspal na verejnom WC v nemocnici. Keď vodič aj po hodine tvrdil, že nemá biologickú potrebu, po rozhovore s kolegom svedok usúdil, že na posúdenie hladiny alkoholu v krvi bude postačovať 1 vzorka. S kolegyňou následne spísali Správu o výsledku objasňovania priestupku, ktorú dali vodičovi prečítať, čo aj urobil, ale odmietol podpísať a následne vlastnou rukou vpísal do uvedenej správy, že nesúhlasí s tým, aby mu nebola odobratá vzorka moču, lebo vzniká absencia dôkazov. Svoje vyjadrenie vodič následne podpísal. Skúmvka so vzorkou krvi, ktorá bola personálom nemocnice vložená do tzv. tlakového vrečka, bola ním vložená do papierovej obálky, ktorú jeho kolegyňa zapečatila a cez zalepenú časť boli narazené 3 pečiatky a cez pečiatku sa kolegyňa podpísala. Takto opatrená vzorka krvi bola uložená v chladiacom boxe, ktorý sa na tento účel bežne využíva. Vzorka bola dňa 18.06.2018 doručená osobne zástupcom OOPZ Malacky na KEÚ v Bratislave s požiadavkou na vyšetrenie koncentrácie etanolu v krvi. Svedok na hlavnom pojednávaní zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, doplnil, že vodič odmietal vykonať dychovú skúšku a odber krvi sa realizoval po uplynutí cca 1 hodiny. Na otázku prečo ako hliadka nemali vo vozidle dräger uviedol, že v danom čase bolo v službe viacero hliadok, ktoré ten dräger možno mali. Nepamätá si, či bolo v ich inštruktáži uvedené mať alebo nemať dräger vo vozidle. K manipulácii so vzorkou krvi uviedol, že sa pridrižiava toho, čo je popísané v zázname, viac k veci nemá čo uviesť, taktiež si nepamätá či vozidlo hliadky disponovalo chladiacim zariadením. Ďalej uviedol, že štandardne pri obdobných zákrokoch je vzorka krvi po príchode na stanicu odovzdaná nadriadenému, ktorý zabezpečoval jej uskladnenie.

Z výsluchu znalca MUDr. B. B., PhD, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, súd zistil, že znalec zotrval na svojich záveroch znaleckého posudku č. 043/2019, kde uviedol bilančný prepočet koncentrácie etanolu v krvi obžalovaného, v čase jazdy dňa 16.06.2018 o 23.10 hod, na hodnotu 1,17 g/kg (promile). Znalec vysvetlil postup matematického bilančného prepočtu koncentrácie etanolu, ktorý sa používa v prípade, že posudzovanej osobe nie je možné vykonať odber krvi či vyšetrenie koncentrácie alkoholu vo vydychovanom vzduchu, najčastejšie pre dlhý časový odstup medzi činom a možnosťou takéhoto vyšetrenia. Znalec v bilančnom prepočte vychádzal z údajov uvádzaných obžalovaným, ktorý dňa 16.06.2018 v čase okolo 16.15 – 16.30 hod. došiel na futbalové ihrisko v Malackách, kde počas zápasu vypil asi 2 vínové streky, čo po matematickom prepočte znamená 0,525 g/l (promile), čo by malo byť zmetabolizované najneskôr do 21.30 hodiny. Ďalej znalec vychádzal z údajov poskytnutých obžalovaným s tým, že pred 23 hodinou vypil obžalovaný v priebehu 10-12 minút 4-5 poldeci tvrdého alkoholu - 52% hruškovice. $5 \times 0,5 \text{ dcl} = 2,5 \text{ dcl} = 0,25 \text{ l}$ 52% hruškovice, čo je 104 g etanolu - 10% vstrebávacieho deficitu znamená 93,6 g, čo matematickým prepočtom znamená 1,422 g/l (promile). Biologický materiál - krv bola obžalovanému odobratá dňa 17.06.2018 o 00:02, teda 77 minút od započatia pitia alkoholu. Znalec dospel k záveru, že bilančným prepočtom to znamená hodnotu 1,17 promile (podľa údajov daných obžalovaným) a nie 1,99 promile (odborné vyjadrenie KEU PZ). Znalec taktiež skonštatoval, že lieky užívané obžalovaným na liečbu depresie nemali vplyv na koncentráciu výšky alkoholu v krvi. Znalec sa taktiež vyjadril k metóde použitej KEU PZ v Bratislave na zistenie koncentrácie etanolu v krvi obžalovaného z odobratého biologického materiálu /krvi obžalovaného, kde znalec uviedol, že použitá metóda kapilárnej plynovej chromatografie s plameňovo-ionizačným detektorom s použitím „headspace“ techniky / HS-GC-FID bola vykonaná v prípade vyšetrovanej vzorky

odborne, pričom táto technika patrí medzi štandardne uznávané techniky vyšetovania alkoholu v krvi. Ďalej uviedol, že metóda nie je zaradená medzi akreditované skúšky vykonávané na KEU PZ v súlade s požiadavkami medzinárodnej normy ISO/TEC17025:2005. Avšak z hľadiska použiteľnosti znalec konštatoval, že neakreditovaná skúška vôbec neznamená, že je menej spoľahlivá, menej presná resp. menej správna. Uviedol, že KEU PZ garantuje presnosť, správnosť a spoľahlivosť stanovenia etanolu v krvi, jedná sa o certifikované pracovisko podľa ISO 9001:2008 „Systém riadenia odbornej a znaleckej činnosti vo vednom odbore kriminalistika“, čiže mal zavedený systém manažérstva kvality v súlade s požiadavkami uvedenej medzinárodnej normy. Na otázku, či mohla byť vzorka krvi znehodnotená externými vplyvmi a či to mohlo mať vplyv na samotný výsledok rozboru krvi uviedol, že k samotnému postupu KEU PZ sa vyjadriť nevie, avšak ak by bola vzorka znehodnotená, malo by to byť v správe KEU PZ uvedené. Na otázku obhajcu uviedol, že ním stanovená hodnota 1,17 promile vychádzala z konzumácie 5 poldeci, pri konzumácii 4 poldeci by bola hodnota nižšia, avšak myslí si, že stále nad 1 promile. Znalec taktiež uviedol, že sa oboznámil so znaleckým posudkom MUDr. A. J., CSc., v danej trestnej veci, z ktorého závermi sa stotožňuje, poukázal, že metodiku výpočtu mali rovnakú s tým, že dospeli taktiež k rovnakým zisteniam.

Súd v zmysle pokynu Krajského súdu v Bratislave, opätovne vypočul znalca MUDr. B. B., PhD., ktorý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.05.2023 k veci uviedol, že naďalej zotrúva na záveroch svojho znaleckého posudku č. 043/2019. Znalec uviedol, že je oboznámený aj so znaleckým posudkom znalca MUDr. J., s ktorého závermi sa plne stotožňuje v celom rozsahu. Znalec najprv nevedel vysvetliť, ako je možné, že pri rovnakej metodike výpočtu bilančným prepočtom, vychádzajúc z rovnakých údajov, ktoré poskytol obžalovaný pri výsluchu, dospeli obaja znalci k hodnote 1,17 – 1,27 promile, avšak každý pre iný časový údaj. (znalec B. uvádzal údaj 1,17 promile na čas zastavenia MV, znalec J. uvádzal údaj 1,17 promile na čas odberu krvi obžalovanému). Na otázku sudkyne uviedol, že tento rozpor vznikol z dôvodu, že on zohľadnil časový úsek, ktorý obžalovaný uviedol pri výsluchu ako koniec požitia alkoholu, preto použil údaj 77 minút, z čoho mu vyšla hodnota 1,17 promile pre čas odberu krvi o 00.02 hod dňa 17.06.2018. Znalec po opakovanej otázke potvrdil, že spodná hodnota bilančného prepočtu 1,17 promile alkoholu v krvi je údaj viažuci sa k času odberu krvi obžalovanému o 00.02 hod dňa 17.06.2018. Na otázku sudkyne, aká bola hodnota bilančného prepočtu na čas zastavenia motorového vozidla dňa 16.06.2018 o 23.10 hod znalec uviedol, že potrebuje časový priestor na výpočet a požiadal o možnosť odpovede formou doplnku k znaleckému posudku. Na otázku sudkyne, či je možné zistiť matematickým prepočtom hodnotu alkoholu v krvi na čas zastavenia motorového vozidla, ak je k dispozícii údaj z odobratej krvi zo dňa 17.06.2018 o 00.02 hod, kde je zistená hodnota 1,99 promile alkoholu v krvi, znalec uviedol, že takýto prepočet je možný, v prípade ak sa osoba nachádzala vo vylučovacej fáze. K zisteniu, či je osoba vo vylučovacej fáze je potrebné porovnať 2 po sebe odobraté vzorky, pričom ak by neskôr odobratá vzorka (po 30 resp. 15 minútach) mala nižšiu nameranú hodnotu od prvej odobratej vzorky, tak sa osoba nachádza vo vylučovacej fáze a vtedy je možné použiť jednoduchý spätný prepočet. Znalec uviedol, že matematický prepočet pre vstrebávaciu fázu nie je. Taktiež uviedol, že fáza vstrebávania je individuálna, vstrebávať sa začína po 30 – 40 minútach, taktiež záleží, či osoba pije nárazovo, alebo v priebehu celého dňa. Na otázku znalec uviedol, že nevie odhadnúť, či sa obžalovaný nachádzal vo vylučovacej alebo vstrebávacej fáze uviedol, že to nevie určiť, preto sa pre tento účel odoberajú 2 vzorky či už dychovou skúškou alebo z odberu krvi.

So súhlasom procesných strán bol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.10.2023 oboznámený doplnok znaleckého posudku znalca MUDr. B. B., PhD., vypracovaný dňa 27.07.2023. Znalec na otázku určiť bilančným prepočtom koncentráciu alkoholu v krvi obžalovaného na čas zastavenia motorového vozidla dňa 16.06.2018 o 23.10 hod. uviedol, že bilančným prepočtom podľa údajov, ktoré udal obžalovaný mala byť koncentrácia alkoholu v jeho krvi 0,380 g/kg, čo je v rozpore s koncentráciou od 2,11 do 2,19 promile.

Na otázku určiť matematickým prepočtom koncentráciu alkoholu v krvi obžalovaného na čas zastavenia motorového vozidla dňa 16.06.2018 o 23.10 hod., na základe zistenej koncentrácie alkoholu v krvi 1,99 promile zo dňa 17.06.2018 v čase o 00.02 hod., a to vo vstrebávacej, ako aj vylučovacej fáze u obžalovaného znalec uviedol, že tento prepočet možno použiť, ak sa posudzovaná osoba v čase činu, ako aj v čase vyšetrenia s istotou nachádzala vo vylučovacej fáze alkoholemickéj krivky, posudzovaná osoba v čase medzi činom a vyšetrením nepoživila alkoholické nápoje a medzi skončením požívania alkoholických nápojov a meraním neuplynulo viac ako 15 hodín. Znalec určil koncentráciu alkoholu v krvi obžalovaného spätným matematickým prepočtom v čase zastavenia motorového vozidla dňa 16.06.2018 o 23.10 hod. od 2,11 do 2,19 promile.

Z výsluchu znalca MUDr. A. J., CSc., MPH a znaleckého posudku č. 16/2020, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie patológia a súdne lekárstvo, súd zistil, že znalec sa nevie vyjadriť k možnosti znehodnotenia vzorky krvi odobratej obžalovanému dňa 17.06.2018 o 00.02 hod a analyzovanej v KEU PZ v Bratislave. Znalcovi nie je známe, ako a kde bola vzorka v čase medzi odberom a vyšetrením skladovaná. Uviedol, že v odbornom vyjadrení KEU PZ nie je uvedený dátum, kedy bola vzorka analyzovaná a prípadné znehodnotenie vzorky krvi je možné zistiť opakovaným vyhodnotením pôvodného grafického záznamu toxikologického vyšetrenia vzorky krvi v KEU PZ, kde by bolo možné prípadne zistiť prítomnosť látok, ktoré by svedčili pre rozvoj rozkladných procesov vo vzorke krvi. K zásadám odberu krvi znalec uviedol, že medicínskou praxou a zákonom je stanovené, že odber je potrebné vykonať čo najskôr po inkriminovanej udalosti. Krv sa odoberá zo žily do sterilnej skúmavky v obsahu 5 až 10 ml. Dezinfekčný roztok nesmie obsahovať alkohol. Skúmavku je potrebné naplniť až po zátku a hermeticky uzavrieť, čím sa eliminuje tvorba etanolu a skúmavka sa označí menom, dátum narodenia vyšetrovanej osoby a presným časom odberu vzorky. Vzorku je potrebné uchovávať pri teplote 0 – 4 °C. Analýzu je potrebné vykonať čo najskôr, ale je možné ju vykonať aj po 8 týždňoch. Taktiež znalec uviedol, že analýzu je možné vykonať z akéhokoľvek aj dekomponovaného materiálu a poukázal, že nie je kompetentný vyjadrovať sa k postupom KEU PZ v Bratislave. Znalec sa vyjadril aj k znaleckému posudku MUDr. B. B. pričom uviedol, že hodnota koncentrácie etanolu v krvi obžalovaného 1,17 promile, zistená bilančným prepočtom znalca JUDr. B., je totožná s z jeho zisteniami pri rýchlosti odbúravania etanolu Beta 60 = 0,2g/kg (promile). Z uvedených výsledkov vyplýva, že znalec MUDr. B. postupoval pri bilančnom prepočte rovnako. Uvedená hodnota znalcom MUDr. B. 1,17 promile je na dolnej hranici rozmedzia vyrátaných aj jeho prepočtom pri konzumácii 5 poldeci hruškovice s obsahom etanolu 52%, pričom horná hranica je v tomto prípade 1,27 promile. Znalec ďalej uviedol, že bilančným prepočtom bolo zistené, že koncentrácia etanolu v krvi obžalovaného v čase odberu vzorky krvi dňa 17.06.2018 o 00.02 hod. mohla dosiahnuť pri vypití 4 poldeci hruškovice hodnotu 0,93 – 0,98 g/kg (promile) a pri vypití 5 poldeci hruškovice hodnotu 1,17 – 1,27 g/kg (promile). Znalec skonštatoval, že vyšetrením vzorky krvi odobratej dňa 17.06.2018 o 00.02 hod. metódou plynovej chromatografie bola zistená koncentrácia etanolu v krvi 1,99 g/kg, z čoho vyplýva, že medzi hodnotami koncentrácie etanolu v krvi obžalovaného získanými bilančným prepočtom a výsledkom vyšetrenia plynovou chromatografiou je značná diskrepancia. Znalec uviedol, že dňa 16.06.2018 čase zastavenia hliadkou o 23.10 hod., pri množstve 4 poldeci hruškovice vypité 25 min. pred jazdou, by v čase zastavenia bola koncentrácia etanolu v krvi obžalovaného od 0,14 do 0,16 g/kg (promile). V druhom prípade u 5 poldeci hruškovice by hodnota bola od 0,54 do 0,56 g/kg (promile). Znalec na otázku obžalovaného upresnil, že bilančný prepočet ktorý uviedol znalec MUDr. B. a to 1,17 g/kg (promile), je bilančný prepočet pre čas odberu krvi dňa 17.06.2018 o 00.02 hod. Uviedol, že hodnoty bilančného prepočtu obom znalcom vyšli rovnako, avšak ten údaj ktorý uvádzal MUDr. B. 1,17 je hodnota v čase odberu krvi, kde celé rozmedzie pre čas odberu je 1,17 – 1,27 g/kg (promile) v čase odberu 17.06.2018 o 00.02 hod.

Súd v zmysle pokynu Krajského súdu v Bratislave, opätovne vypočul znalca MUDr. A. J., CSc., ktorý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.11.2022 k veci uviedol, že naďalej zotrváva na záveroch svojho znaleckého posudku č. 16/2020. Uviedol, že bol oboznámený aj so znaleckým posudkom č. 43/2019 znalca MUDr. B., pričom podľa jeho názoru, dospeli obaja k rovnakým zisteniam bilančného prepočtu, ktorý vychádzal z údajov o množstve konzumovaného alkoholu tak, ako udal obžalovaný vo svojej výpovedi. Znalec poukázal na Znalecký posudok znalca MUDr. B. s tým, že na č.l. 7 znaleckého posudku znalec uvádza bilančný prepočet 1,17 promile v čase odberu krvnej vzorky obžalovaného. Znalec poukázal, že zistená hodnota 1,17 promile je najnižšia zistená hodnota v čase odberu krvnej vzorky obžalovaného dňa 17.06.2018 v čase o 00.02 hod. (čas odberu vzorky). Na otázku prokurátora, či je možné určiť matematickým prepočtom hodnotu alkoholu v krvi na čas zastavenia motorového vozidla, ak je k dispozícii údaj z odobratej krvi zo dňa 17.06.2018 o 00.02 hod, kde je zistená hodnota 1,99 promile alkoholu v krvi, uviedol, že takýto prepočet je možný, pričom do prepočtu vstupujú viaceré faktory, ako to, či bola osoba v tzv. vylučovacej alebo vstrebávacej fáze. Znalec uviedol, že matematický prepočet možno urobiť v prípade, ak sa osoba nachádzala vo vylučovacej fáze. Vylučovacia fáza nastupuje po vstrebávacej fáze, pričom pri pití nalačno by to malo byť cca po 30 minútach od požitia alkoholu. Ďalej znalec uviedol, že pre matematický prepočet je ideálne mať k dispozícii 2 vzorky odobratej krvi, avšak je možné urobiť matematický prepočet aj z jednej odobratej vzorky s konkrétnym časovým údajom odberu krvi. Znalec súčasne uviedol, že matematickým prepočtom dospel k záveru, že hodnota alkoholu v krvi obžalovaného bola v čase zastavenia motorového vozidla dňa 16.06.2018 v čase o 23.10 hod

v rozmedzí 2,11 – 2,19 promile alkoholu v krvi (vychádzajúc z hodnoty 1,99 promile v čase o 00.02 hod dňa 17.06.2018).

Na otázku obžalovaného znalec potvrdil, že odobratá krvná vzorka nebola kontaminovaná, keďže vo výsledku vyšetrenia KEU BA sa prítomnosť takýchto produktov neuvádzala.

Z písomného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria MUDr. C. I. k osobe obžalovaného vyplýva, že v čase spáchania skutku netrpel takou duševnou poruchou alebo chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Obžalovaný trpel v čase spáchania skutku Recidivujúcou depresívnou poruchou, ktorá pretrvávala aj v čase vyšetrenia, pričom stanovená diagnóza nemala žiaden forenzný vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Znalec uvádza, že obžalovaný v čase spáchania skutku bol v stave jednoduchej opitosti a vzhľadom k tomu, boli jeho rozpoznávacie schopnosti v plnej miere zachované a ovládacie schopnosti len mierne, čiastočne, forenzne znížené. Znalec u obžalovaného nezistil klinický obraz závislosti od alkoholu či iných omamných a psychotropných látok. Znalec uviedol, že obžalovaný nebol v minulosti a ani v čase vyšetrenia, liečený z abúzu alkoholu, pričom psychický stav obžalovaného bol v čase vyšetrenia (12.03.2019) bez patológie.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Z ambulantnej správy MUDr. L. I., sekundárnej lekárky UPS interna Nemocničná a.s. Malacky, zo dňa 17.06.2018 o 00.01 hod. vyplýva, že obžalovaný bol dňa 17.06.2018 00.01 hod. privezený v sprievode polície za účelom odobratia biologického materiálu – krv a moč, Materiál bol odobraný a odovzdaný polícii za účelom ďalšieho vyšetrenia.

Zo Žiadanky pre akútne toxikologické vyšetrenie súd zistil, že obžalovanému bol na základe požiadavky polície odobratý biologický materiál – vzorka krvi. Dátum a čas odberu je uvedený 17.06.2018 o 00.02 hod. Žiadané bolo vyšetrenie koncentrácia etanolu. Záver vyšetrujúceho lekára bol, že javí príznaky požitia alkoholu resp. inej návykovej látky. Zo záznamu službukonajúcej lekárky F. I. na zadnej strane Žiadanky súd zistil, že obžalovaný bol vyzvaný aj na podrobenie sa odberu moču, pričom na tento odber čakala hliadka asi 1 hodinu s negatívnym výsledkom, podľa udania obžalovaného nemal biologickú potrebu.

Zo Žiadosti o vyšetrenie krvi na zistenie prítomnosti návykovej látky zo dňa 17.06.2018 súd zistil, že člen policajnej hliadky ppráp. C. I. vypracoval žiadosť na akútne toxikologické vyšetrenie na Kriminálny ústav PZ, Bratislava.

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy OR PZ v Malackách, Okresného dopravného inšpektorátu, zo dňa 17.06.2018 spísanej ppráp. C. I. a nstržm. F. K. I. vyplýva, že obžalovanému bola v NsP Malacky pred službukonajúcou lekárkou MUDr. L. I. s jeho súhlasom odobratá vzorka krvi dňa 17.06.2018 o 00.02 hod. Táto bola personálom nemocnice riadne zapečatená a odovzdaná členom hliadky. Zapečatený biologický materiál – ampulka s krvou zapečatená voskom a riadne označená, vložená do papierovej obálky a označená pečaťou a podpisom člena hliadky, bola hliadkou po návrate na útvar uložená do chladiaceho boxu.

Z odtlačku pečiatky na Žiadosti o vyšetrenie krvi na zistenie prítomnosti návykovej látky zo dňa 17.06.2018 súd zistil, že vzorka krvi obžalovaného bola spolu so Žiadankou pre akútne toxikologické vyšetrenie prijatá na Kriminálny ústav PZ v Bratislave dňa 18.06.2018 (bez udania času príjmu).

Z odborného stanoviska KEU PZ v Bratislave, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, vypracovaného mjr. Ing. F. M. pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/7597 zo dňa 28.06.2018 súd zistil, že vzorka krvi označená „C., XXXX“ bola dvakrát paralelne analyzovaná metódou kapilárnej plynovej chromatografie s plameňovoionizačným detektorom, s použitím „headspace“ techniky (HS-GC-FID). Uvedenou metódou bola stanovená priemerná koncentrácia etanolu v krvi 2,10 g/l, pričom uvedené hodnoty zodpovedá priemernej koncentrácii etanolu v krvi 1,99 g/kg (hmotnostné promile). Pri prepočte koncentrácie etanolu v krvi z jednotky g/l na jednotku g/kg bola použitá priemerná hustota krvi 1,055 kg/l. Zo stanoviska taktiež vyplýva, že nespotrebovaný biologický materiál bol ako hygienicky závadný materiál zlikvidovaný.

Z metodického usmernenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 09.12.2008 č.p. SRLZ-495/SP-2008 súd zistil, že v citovanom usmernení MV SR určilo postup pre úkony na zistenie, či policajt je alebo nie je (na základe nariadenia nadriadeného) pod vplyvom alkoholických alebo iných návykových látok. V súvislosti s uvedeným bol požiadaný KEU PZ o stanovisko k postupu pri odbere biologického materiálu. Podľa stanoviska KEU PZ je potrebné na toxikologické skúmanie vzorku moču a vzorku krvi. Krv sa odoberie do 10 ml sterilnej skúmavky, moč sa odoberie do platovej skúmavky na tento účel určenej., minimálne v objeme 50 ml. Odobratú vzorku krvi je potrebné ihneď odstrediť na centrifúge, aby sa získala krvná plazma. Každá odobratá vzorka musí byť označená menom, priezviskom a dátumom narodenia, v sprievodnom liste treba uviesť aj užívanie liekov, vrátane času, kedy dotyčný lieky naposledy užil. Odobraté vzorky krvi a vzorky moču sa posielajú na toxikologické vyšetrenie regionálnemu súdnolekárskemu pracovisku KEU alebo inému špecializovanému toxikologickému laboratóriu. Vzorky musia byť na pracoviská doručené bezodkladne a počas transportu treba zabezpečiť ich dostatočné chladenie, aby nedošlo k zmenám v dôsledku rozkladných procesov. V prípade, že vzorky nemôžu byť doručené bezodkladne, treba ich uskladniť v chladničke a ak by mala doba od odberu vzoriek po ich doručenie prekročiť 24 hodín, vzorky sa musia zmraziť.

Z odpovede MV SR zo dňa 06.09.2019 na žiadosť o sprístupnenie informácií súd zistil, že v roku 2018 disponoval Okresný dopravný inšpektorát Malacky 1 vozidlom s chladiacim boxom určeným na skladovanie a transport vzoriek biologického materiálu, vozidlo s REČ: B-78783, rok výroby 2015.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol nikdy odsúdený. Z ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný sa dopustil v minulosti deviatich drobných priestupkov na úseku cestnej premávky, čo bolo vyriešené blokovými pokutami alebo napomenutím.

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 69 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, policajt môže v zmysle svojich oprávnení vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo.

Súd v tejto súvislosti uvádza, že vyšetrenie na zistenie prítomnosti alkoholu alebo iných návykových látok sa vykonáva v zmysle zákona č. 219/1996 Z.z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov.

Podľa § 5 ods. 4 cit. zákona, vyšetrenie na zistenie alkoholu sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi. Ak sa osoba odmietne podrobiť takému vyšetreniu, možno vykonať lekárske vyšetrenie odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Ak osoba odmieta takéto lekárske vyšetrenie, stupeň opilsti určí lekár podľa medicínskych klinických príznakov.

Podľa § 5 ods. 7 písm. c) cit. zákona, lekárske vyšetrenie spojené s odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu sa okrem prípadu uvedeného v odseku 4 vykoná vždy, a to i bez predchádzajúcej dychovej skúšky prístrojom na zistenie alkoholu alebo bez predchádzajúceho orientačného psychomotorického vyšetrenia alebo orientačného vyšetrenia testovacím prístrojom na zistenie omamných látok a psychotropných látok, ak o to požiadala osoba, ktorá sa vyšetreniu na zistenie alkoholu alebo omamných látok a psychotropných látok má podrobiť.

Súd je pri posudzovaní skutku viazaný obžalobným návrhom a iné skutočnosti ako tie, ktoré sú predmetom obžaloby ani nemôžu byť predmetom konania a dokazovania na súde (obžalovacia zásada). Súd v tomto posudzovaní a vyhodnocovaní dôkazov nehľadá možnosť postihu určitej osoby, ale výlučne hodnotí objektívne i subjektívne kritériá trestnosti činu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Skutkový stav veci súd zisťoval tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti a v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. S

rovnakou starostlivosťou súd pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dôkazy, ktoré procesné strany obstarali, resp. navrhli. Vykonané dôkazy sú následne starostlivo a nestranne zhodnotil, aplikujúc tak zásadu voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) a ďalej postupujúc v intenciiach pokynov Krajského súdu v Bratislave, ktorého právnym názorom je prvostupňový súd v danej trestnej veci viazaný, doplnil dokazovanie o opätovné výsluchy znalcov a na základe zistených skutkových záverov sa súd zaoberal otázkou koncentrácie alkoholu v krvi obžalovaného v čase vedenia resp. zastavenia motorového vozidla.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplýva, tak ako uviedol Krajský súd v Bratislave v odôvodnení uznesenia sp. zn. 3To/1/2022, že obžalovanému bola v Nemocnici Malacky odobratá vzorka krvi dňa 17.06.2018 o 00:02 hod. Vzorka krvi (biologický materiál 5 ml) bola v plastovej skúmavke zapečatená voskom, riadne označená, vložená do papierovej obálky označenej pečatou a podpisom člena hliadky PZ. Z výpovede svedka ppráp. C. I., ale aj zo správy o výsledku objasňovania priestupku vyplýva, že takto zapečatený biologický materiál bol na útvare vložený do chladiaceho boxu. Dňa 18.06.2018 bola vzorka krvi prijatá na KEÚ PZ v Bratislave spolu so žiadosťou pre akútne toxikologické vyšetrenie. Predložená vzorka krvi bola analyzovaná metódou kapilárnej plynovej chromatografie s plameňovo - ionizačným detektorom s použitím headspace techniky a bola stanovená priemerná koncentrácia etanolu v predloženej krvi 2,10 g/l, čo zodpovedá priemernej koncentrácii etanolu v krvi 1,99 g/kg. Súd poukazuje aj na výsluchy znalcov - MUDr. B. B. PhD., ako aj doc. MUDr. A. J. CSc. MPH, ktorí sa na hlavnom pojednávaní vyjadrili k vykonanej analýze krvnej vzorky, pričom obaja uviedli, že nezistili pochybnosť, resp. nič čo by naznačovalo, že by bol biologický materiál znehodnotený. Ak by k niečomu takému prišlo bolo by to uvedené v správe KEÚ PZ. Znalci sa tiež vyjadrovali k bežnej praxi pri odbere krvi, ktorá zodpovedá postupu, ktorý bol zvolený v prejednávacom prípade. Vzorka krvi bola odobratá do skúmavky, zapečatená a následne uložená v chladiacom boxe. Skutočnosť, že vzorka krvi nebola znehodnotená je podporená aj skutočnosťou, že v odbornom vyjadrení KEÚ PZ o znehodnotení vzorky nie je žiadna informácia, ktorá podľa vyjadrenia oboch znalcov, v prípade znehodnotenia krvnej vzorky, by bola v správe uvedená. Vyšetrenie predloženej krvi metódou kapilárnej plynovej chromatografie s plameňovo-ionizačným detektorom s použitím headspace techniky bolo vykonané odborne, nebolo zistené nič netypické, alebo neštandardné, pričom táto technika patrí medzi štandardne uznávané techniky vyšetřovania alkoholu v krvi a je využívaná medzinárodne. Ani skutočnosť, že KEÚ PZ nemá akreditáciu na plynovú chromatografiu, nemá vplyv na správnosť vykonaného vyšetřenia krvi. Zo znaleckého posudku MUDr. B. PhD. vyplýva, že neakreditovaná skúška nemusí znamenať, že je automaticky menej spoľahlivá, menej presná, respektíve menej správna. KEÚ PZ garantuje presnosť, správnosť a spoľahlivosť uvedeného stanovenia obsahu etanolu v krvi obžalovaného. KEÚ PZ je certifikovaným pracoviskom podľa ISO 9001:2008 v rozsahu platnosti „Systém riadenia odbornej a znaleckej činnosti vo vednom odbore kriminalistika“, čiže mal zavedený systém manažérstva kvality v súlade s požiadavkami uvedenej medzinárodnej normy.“ Zo znaleckého posudku doc. MUDr. J. CSc. MPH. vyplýva, že výsledky tejto metódy sú vo forenznej praxi využiteľné bez ohľadu na to, či metóda je alebo nie je akreditovaná. Z vykonaného dokazovania jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností ďalej vyplynulo, že obžalovaný sa podrobil vyšetřeniu krvi dňa 17.06.2018 o 00:02 hod. a bola mu zistená koncentrácia alkoholu najmenej 1,99 promile v krvi. Nakoľko sa však odber krvi uskutočnil až 52 minút od zastavenia a kontrolovania vozidla obžalovaného hliadkou OO PZ Malacky, teda od vedenia motorového vozidla obžalovaným, súd zameral doplnené dokazovanie (v zmysle vysloveného názoru KS BA) na ustálenie koncentrácie alkoholu v krvi obžalovaného v čase vedenia a zastavenia motorového vozidla, t. j. v čase o 23.10 hod. dňa 16.06.2018. V prejednávanej veci bolo vykonané znalecké dokazovanie znalcami z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, pričom obaja znalci vykonali bilančný prepočet koncentrácie alkoholu v krvi obžalovaného. Obaja znalci pri opakovanom výsluchu na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli hodnotu 1,17 promile, na čas odberu krvi obžalovanému, t. j. 00:02 hod. dňa 17.06.2018, pričom obaja potvrdili rovnaký spôsob výpočtu tejto hodnoty bilančným prepočtom, vychádzajúc z údajov o konzumácii alkoholu, ktoré uvádzal obžalovaný pri výsluchu v prípravnom konaní. Keďže hodnota bilančného prepočtu 1,17 promile bola v rozpore so zistenou koncentraciou etanolu v krvi 1,99 g/kg v čase o 00:02 hod dňa 17.06.2018 (analyzované metódou kapilárnej plynovej chromatografie s plameňovo - ionizačným detektorom s použitím headspace techniky), je zrejme, že údaje, ktoré poskytol obžalovaný pri svojom výsluchu o množstve požitého alkoholu, zrejme neboli správne, alebo úplné.

Znalec MUDr. J. CSc. na hlavnom pojednávaní taktiež uviedol, že je možné realizovať aj matematický prepočet hodnoty alkoholu v krvi obžalovaného v čase zastavenia motorového vozidla, pričom možno takýto prepočet urobiť v prípade, ak sa osoba nachádzala vo vylučovacej fáze. Uviedol, že vylučovacia fáza nastupuje po vstrebávacej fáze, pričom pri pití nalačno by to malo byť cca po 30 minútach od požitia alkoholu. Ďalej znalec uviedol, že pre matematický prepočet je ideálne mať k dispozícii 2 vzorky odobratej krvi, avšak je možné urobiť matematický prepočet aj z jednej odobratej vzorky s konkrétnym časovým údajom odberu krvi, ak sa osoba nachádzala vo vylučovacej fáze. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď obžalovaného, ktorý vo vzťahu k požitému alkoholu pred jazdou uviedol, že v krátkom časovom úseku pred začatím jazdy požil 4 alebo 5 pol deci liehového nápoja, konkrétne hruškovice s 52 percentným obsahom alkoholu. Jazdu započal niečo po 23:05 hod, pričom tento alkohol požil v priebehu 20-25 min pred jazdou. S poukazom na uvedené tvrdenie obžalovaného, možno konštatovať, že obžalovaný sa v čase zastavenia motorového vozidla policajnou hliadkou už nachádzal vo vylučovacej (elimináčnej) fáze alkoholemickkej krivky, pričom v čase od zastavenia motorového vozidla do odberu krvi dňa 17.06.2018 o 00.02 hod., nepožil žiaden iný alkohol, a taktiež od zastavenia motorového vozidla do odberu krvnej vzorky neuplynula doba viac ako 15 hodín. Znalec ďalej uviedol, že matematickým prepočtom dospel k záveru, že hodnota alkoholu v krvi obžalovaného bola v čase zastavenia motorového vozidla dňa 16.06.2018 v čase o 23.10 hod v rozmedzí 2,11 – 2,19 promile alkoholu v krvi (vychádzajúc z hodnoty 1,99 promile v čase o 00.02 hod dňa 17.06.2018). K rovnakému záveru matematickým prepočtom dospel aj znalec MUDr. B. PhD.

Vzhľadom na uvádzané skutkové zistenia, následne upravil prvostupňový súd aj skutkovú vetu a doplnil časť skutku o nové skutkové zistenia a to, že v čase vedenia a zastavenia motorového vozidla t.j. dňa 16.06.2018 v čase o 23.10 hodine bola obžalovanému zistená koncentrácia najmenej 2,11 promile alkoholu v krvi. Súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, to však neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a skutkom, uvedeným vo výroku rozsudku, musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a iné naopak pribudnúť, nesmie sa zmeniť len podstata skutku. Podľa ustálenej súdnej judikatúry teda nemožno chápať totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami popísanými v obžalobnom návrhu a výrokom rozhodnutia súdu. Postačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami, pričom súd môže a musí prihliadať k tým zmenám skutkového deja, ku ktorým došlo v procese dokazovania. Totožnosť skutku je teda zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstatu skutku pritom tvorí konanie páchatel'a, ktorým sa rozumiejú prejavy vôle páchatel'a vo vonkajšom svete, ak sú zahrnuté zavinením a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva hmotného a ktorý spočíva v porušení alebo ohrození hodnôt (záujmov, vzťahov) chránených trestným zákonom, t. j. objektu trestného činu (viď rozhodnutie NS SR z 11. apríla 2012, sp. zn. 6 Tdo 18/2012). Podstata skutku je tak určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené trestným zákonom. Následkom z hľadiska zachovania totožnosti skutku je potrebné rozumieť porušenie individuálneho objektu trestného činu v jeho konkrétnej podobe, teda konkrétny následok (porušenie alebo ohrozenie určitého jedinečného vzťahu – záujmu), nie určitý typ následku. S poukazom na vyššie uvedené možno konštatovať, že totožnosť skutku v trestnom konaní bude zachovaná popri úplnej zhode konania a následku tiež vtedy, ak bude daná zhoda aspoň v konaní pri rozdielnom následku alebo zhoda aspoň v následku pri rozdielnom konaní, ale rovnako i vtedy, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach (z hľadiska zachovania totožnosti konania i následku nie sú podstatné napríklad tie skutkové okolnosti, ktoré charakterizujú len zavinenie či iný znak subjektívnej stránky činu).

Z vykonaného dokazovania, tak ako už súd vysvetlil vyššie, bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené to, že obžalovaný dňa 16.06.2018 v čase o 23.10 hodine v meste Malacky, v rozpore s ustanovením § 4 odsek 2 písmeno d/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o doplnení niektorých zákonov, po požití alkoholických nápojov, viedol osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis, EČ: D. XXX H., kde bol na ulici Radlinského zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Malacky s tým, že sa nepodrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, podrobil sa však lekárskeho vyšetreniu odberom krvi dňa 17.06.2018 v čase o 00.02 hodine a následnému vyšetreniu krvi, pričom mu bola zistená koncentrácia najmenej 1,99 promile alkoholu v krvi, s tým, že v čase vedenia a zastavenia motorového vozidla t.j. dňa 16.06.2018 v čase o 23.10 hodine mu bola zistená koncentrácia najmenej 2,11 promile alkoholu v krvi, a týmto konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona. Z hľadiska objektívnej stránky vo

vzťahu ku skutku uvedenému vo výrokovvej časti rozsudku je teda nepochybné, že v príčinnej súvislosti s priamym úmyselným protiprávnym konaním obžalovaného, spočívajúcom v konaní v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonával činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím došlo ku trestnoprávne relevantnému následku. Obžalovaný je tiež spôsobilým subjektom skutkovej podstaty trestného činu, keď v čase spáchania skutku bol trestne zodpovednou osobou v rozsahu veku i príčetnosti. Súd preto uzatvára, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu a preto súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu).

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútku), subjektu (osoba páchatel'a) a ďalej tiež príťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj pomerov páchatel'a a možnosťami jeho nápravy.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. Z ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný sa dopustil v minulosti deviatich drobných priestupkov na úseku cestnej premávky, čo bolo vyriešené blokovými pokutami alebo napomenutím.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona - tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Len trest vymieraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným. V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil, a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného taktiež obligatórne prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Pri posudzovaní poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, čo je preukázané najmä listinami (odpis registra trestov, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR). Súd nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť. U obžalovaného prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (1:0). V zmysle § 38 ods. 3

Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. t.j. z 1 roku na 8 mesiacov. Takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe až 8 mesiacov.

Prokuratúra sa domáhala uloženia podmiennečného trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby a súčasne navrhovala uložiť aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti, že pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad aj alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody. Pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu v rozpätí až na 1 rok. Už týmto ho zákonodarca zaraďuje medzi prečiny (§ 10 ods. 1 písm. b) Tr. zák.), avšak podstatným tu je hlavne to, že stanovením rozpätia trestnej sadzby, zaradil zákonodarca tento trestný čin medzi najmenej závažné trestné činy, čo možno vyvodíť z toho, že za jeho spáchanie nemusí súd povinne vôbec ukladať trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Tr. zák. argumentum a contrário). Trestom odňatia slobody sa tu má na mysli nielen jeho nepodmienečná forma, ale aj prípadné podmiennečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody (nakoľko sa jedná o nedbanlivostný trestný čin). Súd za spáchanie prečinu podľa § 158 Tr. zák. môže preto uložiť dokonca len samostatné alternatívne tresty ako napríklad peňažný trest, trest povinnej práce, trest zákazu činnosti a podobne. Z uvedených skutočností vyplýva, že prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona nie je podľa zákonodarcu typovo závažným trestným činom.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd ďalej prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické. Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá nie len v závislosti od závažnosti činu, ale i od osobných pomerov obžalovanej osoby a jeho trestnej (príp. priestupkovej) minulosti, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Súd mal za to, že okolnosti prípadu (samotný skutok bol spáchaný v roku 2018), povaha spáchaného prečinu (ide o menej závažný trestný čin) a možnosti nápravy obžalovaného (ide o človeka v dôchodkovom veku, doposiaľ netrestaného, celý život riadne pracujúceho, pričom v prípade spáchania skutku sa jednalo o ojedinelé vybočenie z inak riadneho vedenia života), nie je potrebné ukladať mu nepodmienečný prípadne podmiennečný trest odňatia slobody (§ 56 ods. 2 zák.).

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatelia trest odňatia slobody neukladá.

Vzhľadom na vyššie uvedené, považoval súd za primeraný, zákonný a spravodlivý trest uloženie tzv. „alternatívneho“ peňažného trestu vo výške 1.200,- EUR, ktorý je schopný u obžalovaného splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., pričom súd mal za to, že peňažný trest v takejto výške bude obžalovaný schopný aj zaplatiť (§ 57 ods. 1 Tr. zák.), a to aj vzhľadom k jeho vlastnému vyjadreniu. Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil súd obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 1 mesiac, ktorého výmeru považoval rovnako za primeranú (§ 57 ods. 3 Tr. zák.).

Ďalej súd uvádza, že pri trestnej činnosti v doprave má uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu z pohľadu individuálnej prevencie, ako aj z pohľadu všeobecnej prevencie významný účel, pričom najmä pri porušení dôležitej povinnosti vodiča je jeho ukladanie v súlade s ustálenou súdnou praxou. Vzhľadom na uvedené, uložil súd obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný zákon. Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov mu bol uložený vo výmere jeden rok, čo je na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby (upravená sadzba 1 až 7 rokov, sadzba upravená z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností). Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu. Preto je jeho uloženie plne odôvodnené najmä vtedy, keď páchatel trestným činom v doprave vyvolá pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlá. Ide o typickú sankciu trestnú za porušenie pravidiel v cestnej premávky, najmä za trestné činy spáchané v doprave.

Súd je presvedčený, že peňažný trest vo výmere 1.200,- EUR, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov mu bol uložený vo výmere jeden rok, je pre obžalovaného dostatočný, primeraný a adekvátny. Podľa názoru súdu osobu páchatelia treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatelia, treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. V rámci hodnotenia osoby páchatelia nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálneho prostredia. Súd musí zvažovať prísnu individualizáciu trestu, a individualizáciu trestnej činnosti - čo v danom prípade aj vykonal. I z predmetných dôvodov vo vzťahu k osobe obžalovaného mal súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje i trest ktorý uložil. Predmetná výmera a druh trestu je dostatočne prísny vzhľadom tak na individuálnu ako i generálnu prevenciu. Súd má za to, že je potrebné primárne nevyhnutné uviesť, že vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržiavať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú, pre splnenie účelu trestu. Súd v tomto smere akceptuje potrebu zvolenia optimálnej miery represie, keďže ani príliš prísny, ale ani príliš mierny trest nepôsobia výchovne. Uložený trest súdom uložený spĺňa požiadavku na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred osobou obžalovaného. Uložený trest v predmetnej výmere spĺňa generálno-prevenčnú funkciu, pretože je spôsobilý pôsobiť odradujúco na potencionálnych páchatelov obdobnej trestnej činnosti. Zároveň bolo vyjadrené i morálne odsúdenie páchatelia. Predmetný trest korešponduje i s účelom trestu deklarovaným v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. výmera a druh trestu nie sú neprimerane mierne práve s prihliadnutím na § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.. Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatelia. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.